

Overzicht van stemmingen in de Tweede Kamer

afdeling **Inhoudelijke Ondersteuning**

aan De leden van de vaste commissie voor Financiën

datum 19 november 2013

Betreffende wetsvoorstel:

33754

Wijziging van enkele wetten met het oog op de bestrijding van fraude in de toeslagen en fiscaliteit (Wet aanpak fraude toeslagen en fiscaliteit)

Eindstemming wetsvoorstel

Het voorstel is op 19 november 2013 met algemene stemmen aangenomen door de Tweede Kamer.

Aangenomen amendement

Diverse artikelen

13 (Nepperus) over uitbreiding van het overtredersbegrip in de fiscaliteit

In het wetsvoorstel wordt voor de toeslagensfeer voorgesteld om het overtredersbegrip voor de bestuurlijke boete uit te breiden met de doen pleger, de uitlokker en de medeplachtige (het voorgestelde artikel 41bis van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen (Awir)). Het ingevolge dit amendement in onderdeel I, onderdeel Ba, van het wetsvoorstel op te nemen artikel 67o van de Algemene wet inzake rijksbelastingen (AWR) bevat eenzelfde uitbreiding van het overtreders-begrip in de fiscaliteit. De toegevoegde vormen van deelneming zijn afkomstig uit het strafrecht (artikelen 47 en 48 van het Wetboek van Strafrecht). Met het nieuwe artikel 67o van de AWR kan aan mensen of bedrijven die anderen bewust helpen bij het niet nakomen van hun fiscale verplichtingen ook een bestuurlijke boete worden opgelegd. De maximale hoogte van de bestuurlijke

Amendementen zijn in volgorde van stemming - op artikelnummer - weergegeven: allereerst de aangenomen en/of overgenomen amendementen, vervolgens de verworpen of ingetrokken amendementen en tenslotte eventuele moties. Vervangen amendementen zijn d.m.v. een → aangegeven: bijv. 7 → 8 → **20**. Amendement nr. 7 is vervangen door amendement nr. 8, dat op zijn beurt vervangen is door amendement nr. 20. De vette notatie van het stuknummer geeft aan dat dit het definitieve amendement is. De stemmingslijsten worden gemaakt op basis van de ongecorrigeerde draad van de vergadering.

boete die aan de doen pleger en de uitlokker kan worden opgelegd is gelijk aan de bestuurlijke boete die aan de pleger, de medepleger en de feitelijk leidinggever of opdrachtgever kan worden opgelegd. Conform het strafrecht is medeplichtigheid aan een verzuim niet beboetbaar en wordt het wettelijk maximum van de bestuurlijke boete voor vergrijpen met een derde verminderd.

Omdat de uitbreiding van het overtreddersbegrip een afwijking is van de Algemene wet bestuursrecht, is in het wetsvoorstel met betrekking tot het voorgestelde artikel 41bis van de Awir voorzien in een horizonbepaling. Deze horizonbepaling bepaalt dat artikel 41bis van de Awir met ingang van 1 januari 2019 vervalt tenzij voor die datum een voorstel van wet bij de Tweede Kamer der Staten-Generaal is ingediend dat in het onderwerp van dat artikel voorziet. Diezelfde horizonbepaling gaat ingevolge dit amendement ook gelden voor de thans voorgestelde vergelijkbare uitbreiding in de fiscaliteit. Evenals de uitbreiding van het overtredders-begrip bij toeslagen wordt de uitbreiding van het overtreddersbegrip in de fiscaliteit uiterlijk binnen vijf jaar geëvalueerd wordt. Ook vindt de uitbreiding ingevolge dit amendement voor het eerst toepassing op verzuimen en vergrijpen die zijn begaan op of na 1 januari 2014.

Aangenomen. Voor: PVV, het lid Bontes, SGP, CDA, VVD, 50PLUS, PvdA en SP.

Verworpen amendementen

Artikel I, onderdeel C

12 (Omtzigt) dat beoogt te voorkomen dat de strafbaarstelling voor het te weinig of te laat betalen ook van toepassing is wanneer een inhoudingsplichtige bijvoorbeeld vanwege liquiditeitsproblemen te laat de aangiftebelasting betaalt

Dit amendement beoogt te voorkomen dat de strafbaarstelling voor het, te weinig of te laat betalen ook van toepassing is wanneer een inhoudingsplichtige bijvoorbeeld vanwege liquiditeitsproblemen te laat de aangiftebelasting betaalt. De inhoudingsplichtige is zich immers ook bij liquiditeitsproblemen bewust van het te laat betalen. Slechts bij het ontbreken van elke mogelijkheid om te betalen ontbreekt het hem wellicht aan de wil om niet te betalen, waardoor hij zich op afwezigheid van alle schuld zou kunnen beroepen. Indien in de periode voorafgaande aan de aangifte andere betalingen wel zijn gedaan, is al sprake van voorwaardelijke opzet op het niet betalen. Indiener meent dan ook in tegenstelling tot de wetgever dat het opzetvereiste nagenoeg geen garantie biedt dat de strafbaarstelling zich beperkt tot de door de wetgever beoogde groep fraudeurs. Het amendement maakt een onderscheid tussen deze fraudeurs, die het oogmerk hebben om de Belastingdienst te benadelen doordat ze zichzelf onrechtmatig verrijken, en gewone ondernemers die slechts incidenteel niet in staat zijn om de aangiftebelasting op tijd te voldoen.

De ondernemer die vanwege tijdelijke liquiditeitsproblemen bijvoorbeeld de keuze maakt om wel zijn personeel te betalen, maar de betaling aan de Belastingdienst opschort in de hoop dat hij daartoe later in staat zal zijn, is op grond van het wetsvoorstel strafbaar met

maximaal 6 jaar gevangenisstraf. Dit geldt zelfs voor de ondernemer die door liquiditeitsproblemen aan het eind van de maand besluit alle schuldeisers naar rato te betalen. De indiener is van mening dat het in deze situaties onwenselijk is dat de route naar het strafrecht openstaat naast de route van de bestuurlijke boete.

Door het onderhavige amendement wordt beter bereikt wat de wetgever voor ogen heeft, namelijk het strafbaar stellen van niet betalen onder andere in geval van carrouselfraude. Door het opnemen van een frauduleus oogmerk voldoet de delictsomschrijving beter aan de doelstelling om alleen fraudeurs strafbaar te laten zijn.

De Staatssecretaris heeft aangegeven dat waarschijnlijk niet tot vervolging zal worden overgegaan als uitstel van betaling wordt verkregen. Indiener acht het onwenselijk dat het van de vraag of de inhoudingsplichtige uitstel van betaling krijgt, afhangt of hij strafrechtelijk vervolgd zal worden. Bovendien hanteert de Leidraad invordering zeer strikte voorwaarden aan het verkrijgen van uitstel van betaling en hebben deze voorwaarden geen relatie met onderhavige strafbaarstelling.

Verworpen. Voor: CDA, 50PLUS, GroenLinks en SP.

Artikel III, onderdeel B

11 (Omtzigt) over het verkorten van de beslistermijn van de Belastingdienst/Toeslagen

Indiener vindt het onrechtvaardig dat belastingplichtigen die niets verkeerd gedaan hebben tot een half jaar moeten wachten op toeslagen. Met name bij de kinderopvangtoeslag kan dit tot grote financiële gevolgen leiden of tot de beslissing om niet te gaan werken. Daarom regelt dit amendement dat de beslistermijn van de Belastingdienst/Toeslagen voor het verlenen van een voorschot wordt verkort van 13 weken na ontvangst van de aanvraag naar 9 weken na ontvangst van de aanvraag en dat deze beslistermijn kan worden verlengd met 9 weken in plaats van met 13 weken. Maar als de Belastingdienst de beslistermijn wil verlengen, kan de belanghebbende hiertegen bezwaar maken. Zo wordt voorkomen dat de belastingplichtige die zelf wel alle gegevens aanlevert en meewerkt, een half jaar moet wachten op toeslagen.

Verworpen. Voor: CDA, 50PLUS, GroenLinks en PvdD.

Artikel III, onderdeel C

10 (Omtzigt) dat regelt dat de belastingplichtige niet gestraft kan worden voor gedragingen van zijn of haar partner in het verleden

In het wetsvoorstel aanpak fraude toeslagen en fiscaliteit is bepaald dat geen voorschot toeslagen wordt verleend als de partner of medebewoner van de belastingplichtige in de afgelopen vijf jaar een vergrijpboete is opgelegd of strafrechtelijk is veroordeeld. De partner van degene die fraude heeft gepleegd, heeft zelf echter geen overtreding begaan, maar wordt wel hard gestraft. Als een kind van de belastingplichtige naar de kinderopvang gaat, volgt pas anderhalf jaar later de vaststelling van het inkomen en dan pas kan de eerste kinderopvangtoeslag worden aangevraagd. Weinig belastingplichtigen zullen

anderhalf jaar kinderopvang-toeslag kunnen voorschieten, dus effectief worden door dit wetsvoorstel kinderen van belastingplichtigen wiens partner ooit gestraft is, het recht op kinderopvang, peuterspeelzaal of buitenschoolse opvang ontzegd. Dit zal het voor belastingplichtigen met een gestrafte partner vaak onmogelijk maken om te gaan werken. De enige wijze waarop partners op dat moment nog toegang kunnen krijgen tot de kinderopvang is scheiden en voor medebewoners apart gaan wonen. Indiener vindt dit zeer ongewenst. Daarom regelt het amendement dat de belastingplichtige niet gestraft kan worden voor gedragingen van zijn of haar partner in het verleden.

Verworpen. Voor: CDA, ChristenUnie, 50PLUS, GroenLinks, PvdD en SP.